

2 Haziran 1992’de yitirdiğimiz Ahmed Arif ve 3 Haziran 1963’de yitirdiğimiz Nazım Hikmet’i ölüm yıldönümlerinde saygıyla anıyoruz...

ANADOLU

Foto: Çerkes Karadağ

Beşikler vermişim Nuh’a,
Salıncaklar, hamaklar,
Havva Ana’n dünkü çocuk sayılır
Anadoluyum ben
Tanıyor musun?

Utandırım
Utandırım fıkarcılıktan
Ele, güne karşı çıplak...
Üşür fidelerim
Harmanım kesat.
Kardeşliğin , çalışmanın
Beraberliğin,
Atom güllerinin katmer açtığı,
Şairlerin, bilginlerin dünyalarında
Kalmışım bir başıma
Bir başıma ve uzak.
Biliyor musun?

Binlerce yıl sağılmışım
Korkunç atlılarıyla parçalamışlar
Nazlı, seher-sabah uykularımı
Hükümdarlar, saldırganlar, haydutlar
Haraç salmışlar üstüme
Ne İskender takmışım
Ne şah, ne sultan

Göçüp gitmişler, gölgesiz
Selam etmişim dostuma
Ve dayatmışım...
Görüyor musun?
Nasıl severim bir bilsen
Köroğlu’yu
Karayılanı
Meçhul Askeri
Sonra Pir Sultanı ve Bedrettini
Sonra kalem yazmaz
Bir nice sevda
Bir bilsen.
Onlar beni nasıl severdi
Bir bilsen, Urfa’da kurşun atanı,
Minareden, barikattan,
Selvi dalından
Ölüme nasıl gülerdi
Bilmeni mutlak isterim,
Duyuyor musun?

Öyle yıkma kendini
Öyle mahzun, öyle garip...
Nerede olursan ol
İçerde, dışarda, derste, sırada
Yürü üstüne üstüne
Tükür yüzüne celladın
Fırsatçının, fesatçının, hayının
Dayan kitap ile
Dayan diş ile
Tırnak ile, diş ile
Umut ile, sevda ile, düş ile,
Dayan rüsva etme beni.

Gör, nasıl yeniden yaratılırım
Namuslu, genç ellerinle.
Kızlarım
Oğullarım var gelecekte
Herbiri vazgeçilmez cihan parçası.
Kaç bin yıllık hasretimin koncası
Gözlerinden
Gözlerinden öperim
Bir umudum sende
Anlıyor musun?

11 EYLÜL 1961

DOĞU BERLİN

1902 de doğdum
doğduğum şehre dönmedim bir daha
Geriyeye dönmeyi sevmem
üç yaşında Halep'te paşa torunluğu ettim
ondokuzunda Moskova'da Komünist üniversite öğrenciliği
Kırkdokuzunda yine Moskova'da Teke-Parti komukluğu.
ve onördümdenberi şairlik ederim
kimi insan otları kimi insan balıkların cesidini bilir
ben ayrılıkların
Kimi insan ezbere sayar yıldızların adını
ben hasretlerin
hapislerde de yatırım büyük otellerde de
açlık çektim açlık grevde içinde ve tatmadığım yemek yok gibidir
otuzunda asılmamı istediler
kırksekkizimde barış madalyasının bana verilmesini
verdilerde
otuzaltımda yarım yılda geçtim dört metrekare beton
ellidokuzunda dört saatte uçtum Prag'den Havana'ya
Lenin'i görmedim nöbet tuttum tabudunun başında 924 de
961 de ziyaret ettiğim anıt kabri kitaplarıdır
partimden koparmaya yeltendiler beni
sökmedi
yıkılan putların altında da ezilmedim
951 de birdenizde genç bir arkadaşla yürüdüm üstüne ölümün
52 de çatlak bir yürekle dört ay sırtüstü bekleddim ölümü
sevdiğim kadınları deli gibi kıskandım
su kadarlık haset etmedim Şarlo'ya bile
aldattım kadınlarımı
Korunmadım arkasından dostlarımın
İçtim ama akşamcı olmadım
hep alınımın teriyle çıkardım ekmeğim paramı ne mutlu bana
başkasının hesabına utandım yalan söyledim
yalan söyledim başkasını üzmemek için
ama durup dururken de yalan söyledim
bindim tirene uçağa otomobile
çoğunluk binemiyor
operaya gittim
çoğunluk gidemiyor adını bile duymamış operanın
çoğunluğun gittiği yerlere de ben gitmedim 21 den beri
camıye kiliseye tapınağa havraya büyüçüye
ama kahve falına baktırdığım oldu.
yazılabrım otuz kırk dilde basılır
Türkiyede Türkçemle yasak
kansere yakalanmadım daha
yakalanmam da şart değil
başbakan filan olacağım yok
menaklısıda değilim bu işin
bir de harbe girmedim
sığınaklara da inmedim gece yarıları
yollara da düşmedim pike yapan uçakların altında
ama sevda landım atmışsıma yakın
sözün kısası yoldaşlar
bugün Berlin'de kederden gebemekte olsam da
insanca yaşadım diyebilirim
ve daha ne kadar yaşarım
başımından neler geçer daha
kim bilir

Nayım